

[Wilhelm]

»Udvalget henstillede, at der foretages en øget forskningsindsats til belysning af cannabisprodukternes farlighed, for at der senere vil kunne tages stilling til spørgsmålet om disses legalisering. Endelig henstillede udvalget . . . , at handlinger, som alene angår omgang med stofferne til eget forbrug, undtoges fra opregningen af strafbare forhold . . .«

Det første er en øget forskningsindsats med henblik på at vurdere muligheden for en legalisering. Der er gået 12 år nu, og den forskningsindsats har faktisk været der, selv om det ikke er dette folketings, der har sørget for, at den kom i stand; den er sket på internationalt plan.

Man kunne ønske, at man udviste den samme forsigtighed, som folketingets beslutning i 1969 var udtryk for, når det gælder den veldokumenterede sundhedsfarlighed ved en hel masse stoffer, som man den dag i dag accepterer til industrielt brug, men det gør man ikke. Vi kunne egentlig ønske den samme forsigtighed overalt, men erkender, at det ikke lader sig gøre at have den samme restriktive forsigtighed, når det drejer sig om privat brug af rusgifte af den ene og den anden art.

Hvad er så denne 12 års forsknings hovedresultater? Det er, at cannabisprodukter selvfølgelig er farlige, at de er skadelige for helbredet; det vil være tåbeligt at nægte det. Der kommer psykoser, selv om de er meget sjældne. Man har eksempler på karakterforandringer ved varigt storforbrug. Man kender til svækket immunitet over for forskellige sygdomme. Man kender til lungekræft. Man kender til øget risiko for bronkitis. Man kender til nedsat reaktionsevne, til gængs skadelighed, til nedsat sædproduktion og forskellige andre ting. Men på alle disse punkter er skadevirkningerne mindre, end de er på de tilsvarende punkter for tobak og for alkohol. Dertil kommer, at cannabisprodukterne ikke er vanedannende i samme grad som disse to kendte rusgifte. Jeg tør slet ikke tænke på, hvad der ville ske i form af abstinenssymptomer her i huset, hvis Brydesen blev tørlagt bare en uges tid!

Kun på ét eneste punkt, nemlig med hensyn til indlæringsevnen, er cannabisprodukterne værre. Jeg bygger dette her på den canadiske rapport til regeringen baseret på de 5.000 forskningsartikler, der er kommet i de sidste ti år, samt på undervisningsministeriets

konsulents, Peter Schiølers, udmærkede redegørelse; det var ikke en udtalelse til Information, men en udførlig, seriøs redegørelse på 25 sider med en lang, lang litteraturliste, som kom for nogle uger siden. Kun på ét eneste punkt er det værre, og det er med hensyn til indlæringsevnen, som svækkes længere, end rusen varer i dette tilfælde – et par døgn, mener man, efter at rusen har fortaget sig – og det er det, der får Peter Schiøler til fornuftigvis at sige: det er en betænkelighed ved denne rusgift, især for unge. På alle andre punkter er det mindre skadeligt end de gængse rusmidler, som ingen undtagen kristeligt folkeparti drømmer om at forbyde.

Den påståede funktion, at det er indgangsporten til hårde narkotika – hvilket ville være virkelig alvorligt og god grund til at tage fat – er aldrig påvist. Det er muligt, at man kan påvise, at 90 pct. har røget hash, før de stikker sig. 98 pct. af dem har drukket alkohol, før de stikker sig. 100 pct. af dem har drukket sødmælk, før de stikker sig, og 100 pct. af dem har set fjernsyn, måske endda med hr. Erhard Jakobsen, før de stikker sig.

Denne påståede funktion, at cannabisprodukterne er indgangen til hårde narkotika, som virkelig ville have været værd at tage alvorligt, er aldrig påvist. Og i modsætning til alkohol – det burde interessere kristeligt folkeparti og andre – kender vi ikke til voldskriminalitet i cannabisprodukternes kølvand, som vi jo gør det med alkohol. Det kan måske skyldes, at det er forskellige miljøer og kulturkredse, det drejer sig om; det skal jeg ikke kunne sige.

Heroverfor – og det er en grund til at tage det gamle 1969-udkast op igen og vurdere disse 12 års forskningsresultater – står, at vi kender alle de uheldige virkninger af en kriminalisering, præcis som i forbudstiden i USA: hvad det medfører af sorte penge, hvad det medfører af følgekriminalitet, hvad det medfører af forbindelse mellem hårde narkotika-miljøet og så denne specielle rusgift, og hvad det medfører af, at vi svækker de seriøse advarsler mod hårde narkotika, når vi sætter disse ting i bås. En masse mennesker her i landet ved, at det ikke er rigtigt.

Endelig: hvis det var rigtigt, hvad jeg har hørt fru Birgith Mogensen somme tider tale om, at forhandlerne direkte doper cannabisprodukterne med hårde narkotika for at skabe nye afhængige kunder, var det jo også en